

عنوان مقاله:

عمادخراسانی و شعرغنایی

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

عبدالغفور جهاننیده - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه دریاوردی چابهار

طارق عزیز دشتی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارس

خلاصه مقاله:

غزل بارزترین نوع شعرغنایی است که برمدار عشق می گردد. خواه عاشقانه خواه عارفانه، عاطفه عشق راپیش از آن که جزو وجودشاعرو تجربه ی غالب حیات اوشود نمی توان به گونه ی کاذب به خود نسبت داد، به همین سبب صمیمیت عاطفیو غالباً حقیقی عشق بر زبان غزل تاثیر می گذارد از آنجا انسان موجودی است سرشار از عطف متناقضی همچون عشق و نفرت و غم، شادی و یاس و امید، ترس و دلآوری، خشم و رحم و میل، ادب غنایی و غزل می تواند عرصه ی بروز و ظهور اینعواطف باشد. از میان شاعران غزلسرای معاصر که به شیوه ی غزلسرایان بزرگ طبع آزمایی کرده اند، عماد خراسانی از جمله بزرگترین شاعران است که بعد از استاد شهریار به جرات می توان گفت، هیچ شاعری مانند ایشان این گونه زیبا و جذاب احساسات خود را در غالب غزل بیان ننموده است. این مقال براین است که شعرغنایی، پیوند بین غزل و عشق، تعریف و مضمون عشق، غزل و تاریخ غزلسرایی، معرفی عماد خراسانی به عنوان یکی از بزرگترین غزلسرای معاصر توصیف شده است

کلمات کلیدی:

عمادخراسانی، شعرغنایی، غزل، عشق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582065>

